

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4578/2556

นายสมาน เพ็ญพจน์โจทก์ นางสนธิ เพ็ญพจน์ ในฐานะผู้จัดการมรดก ของนายไสว เพ็ญพจน์จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/30, ป.พ.พ. มาตรา 1754

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เป็นผู้ค้าประกันหนี้ค่าเช่าซื้อที่ ส. มีอยู่ต่อบริษัท ม. ต่อมาโจทก์ได้ชำระหนี้ที่ ส. มีอยู่แก่บริษัท ม. หลังจากบริษัท ส. ถึงแก่ความตาย โจทก์จึงเป็นผู้รับช่วงสิทธิของการเป็นเจ้าหนี้แทนบริษัท ม. ที่จะฟ้องไล่เบี้ยเอาแก่จำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกของ ส. ผู้ตาย สิทธิไล่เบี้ยของโจทก์เพ่งมีขึ้นในวันที่โจทก์ชำระหนี้แก่บริษัท ม. อันเป็นเวลาหลังจากที่ ส. ถึงแก่ความตาย โจทก์จึงมิใช่มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ในอันที่จะใช้สิทธิไล่เบี้ยอยู่ในขณะที่ ส. ถึงแก่ความตาย เพราะสิทธิไล่เบี้ยของโจทก์เกิดขึ้นหลังจากการตายของ ส. ผ่านพ้นไปแล้ว อายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยของโจทก์ดังกล่าวไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะจึงมีอายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 จะนำอายุความ 1 ปี ตามมาตรา 1754 วรรคสาม ซึ่งเป็นอายุความสิทธิเรียกร้องที่เจ้าหนี้มีต่อเจ้ามรดกมาใช้ไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 216,275.25 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปแก่โจทก์จนกว่าจะเสร็จสิ้น และให้จำเลยใช้ค่าติดตามกับค่าดำเนินคดี 50,000 บาท จำเลยให้การและฟ้องแย้งขอให้ยกฟ้องและให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลย 201,115 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องแย้งไปจนกว่าชำระเสร็จแก่จำเลย โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์และยกฟ้องแย้งจำเลย ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความเป็นพับ (ที่ถูก ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความตามฟ้องและฟ้องแย้งให้เป็นพับ) โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นในส่วนฟ้องแล้วให้พิจารณาพิพากษาใหม่ในประเด็นที่ว่า จำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกของนายไสว ผู้ตาย จะต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่ เพียงใด นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คืบค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ให้โจทก์ทั้งหมด ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมนอกจากค่าขึ้นศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า นายไสว ผู้ตายทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์แทรกเตอร์จากบริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด มีโจทก์เป็นผู้ค้าประกัน ต่อมาผู้ตายถึงแก่ความตาย และศาลจังหวัดมหาสารคามมีคำสั่งตั้งจำเลยซึ่งเป็นภรรยาของผู้ตายเป็นผู้จัดการมรดก บริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องผู้ตายและโจทก์เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดร้อยเอ็ด ให้รับผิดชอบสัญญาเช่าซื้อ ศาลจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำพิพากษาให้ผู้ตายและโจทก์รับผิดชอบต่อบริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด ต่อมาบริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด ขอบหมายบังคับคดียึดทรัพย์โจทก์ และโจทก์ชำระหนี้ให้บริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด ไปแล้ว โจทก์จึงฟ้องจำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกของผู้ตายในคดีนี้ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า นายไสวเจ้ามรดกถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2542 โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2553 คดีโจทก์ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคท้าย นั้น เห็นว่า สิทธิเรียกร้องที่โจทก์มีต่อจำเลยเกิดจากการที่โจทก์ได้ชำระหนี้ที่นายไสวมีอยู่ต่อบริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด ใน

ฐานะที่โจทก์เป็นผู้ค้าประกันหนี้ค่าเช่าซื้อที่นายไสวมีอยู่ต่อบริษัท โจทก์จึงเป็นผู้รับช่วงสิทธิของการเป็นเจ้าหนี้แทนบริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด ที่ฟ้องไล่เบี้ยเอาแก่จำเลย สิทธิไล่เบี้ยของโจทก์เพิ่มมีขึ้นเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 และวันที่ 28 มิถุนายน 2553 ซึ่งเป็นวันที่โจทก์ในฐานะผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้จำนวน 216,275.25 บาท ให้แก่บริษัทเมืองทองมอเตอร์ร้อยเอ็ด จำกัด อันเป็นเวลาหลังจากที่นายไสวเจ้ามรดกถึงแก่ความตาย โจทก์จึงมิใช่มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ในอันที่จะใช้สิทธิไล่เบี้ยอยู่ในขณะที่นายไสวถึงแก่ความตาย โดยในขณะเกิดสิทธิไล่เบี้ยการตายของนายไสวได้ผ่านพ้นไปแล้ว อายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยของโจทก์ซึ่งเป็นผู้ค้าประกันตามสัญญาประกันไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะจึงมีอายุความ 10 ปี ตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 จะนำอายุความ 1 ปี ตามมาตรา 1754 วรรคสาม ซึ่งเป็นอายุความสิทธิเรียกร้องที่เจ้าหนี้มีต่อเจ้ามรดกมาใช้ไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่า คดีโจทก์ไม่ขาดอายุความชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

อธิป จิตต์สำเร็จ · นิยุต สุภัทรพาหิรผล · สุริยง ลิมสลิหรานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4578/2556>